

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
מתוך אתר שי לש"י : shayleshay.co.il

פרשת פקדתי — הקץ המגולה

בין שאר הקללות הכתובות בפרשה נאמר: "וְנִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת הָאָרֶץ, וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֲיִבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ" (כו לב). פירוש הפסוק: כשעם ישראל יהיה בגלות, ארץ ישראל תהפוך להיות מקום שומם. על הקללה הזאת, כתב הרמב"ן (כו טז): וכן מה שאמר בכאן "וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֲיִבֵיכֶם" היא בשורה טובה מבשרת בכל הגלויות, שאין ארצנו מקבלת את אויבינו, וגם זו ראייה גדולה והבטחה לנו כי לא תמצא בכל היישוב ארץ אשר היא טובה ורחבה ואשר הייתה נושבת מעולם והיא חרבה כמוה, כי מאז יצאנו ממנה לא קיבלה אומה ולשון, וכולם משתדלים להושיבה ואין לאל ידם. כלומר, יש כאן הבטחה וברכה גדולה לישראל, שאף אומה לא תצליח ליישב את הארץ בזמן שעם ישראל יהיה בגלות, והיא תישאר תמיד בשממונה. לפיכך כשיגיע זמן הגאולה יוכל עם ישראל לחזור לארץ ריקה ולהתיישב בה בקלות יחסית.

הרמב"ן עצמו מעיד באיגרת ששלח כשביקר בארץ על השממה הנוראה, ושבאותה עת גרו בכל ירושלים שני יהודים בלבד.

הסופר האמריקאי מארק טוויין ביקר בארץ ישראל בשנת תרכ"ז (1867) וכך הוא מתאר את הארץ בספרו: ארץ שוממה... יש כאן עזובה שאפילו הדמיון אינו יכול להעניק לה תפארת חיים ומעש... כל הדרך לא ראינו נפש חיה... בשום מקום כמעט לא היה לא עץ ולא שית... ארץ ישראל שוממה וחסרת חמדה, ארץ ישראל שוב אינה שייכת לעולם המעשה הזה.

הנביא יחזקאל מנבא שלעומת השממה שתהיה בזמן שישראל יהיו בגלות, בתחילת מהלך הגאולה עוד לפני קיבוץ הגלויות ישובו ההרים לפרוח מחדש. כך פונה יחזקאל בנבואתו אל ה'רי ישראֵל (פרק לו): "ה'רי ישראֵל, שְׁמְעוּ דְבַר ה'! פֶּה אָמַר ה'... לְהָרִים וְלַגְּבֻעוֹת לְאֲפִיקִים וְלַגְּאִיֹּת וְלַחֲרֻבוֹת הַשְּׁמָמוֹת וְלְעָרִים הַנִּצְעָזוֹבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבָז וְלַלְעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְבִּיב הָאֵשׁ כְּלִמְתָם יִשְׂאוּ. וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל, עֲנִפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבוּ לְבוֹא. כִּי הִנְנִי אֲלִיכֶם וּפְנִיתִי אֲלִיכֶם וְנִצְבַּדְתֶּם וְנִזְרַעְתֶּם. וְהָרְבִיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם, כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלוּ, וְנִשְׁבּוּ הָעָרִים וְהַחֲרֻבוֹת תִּכְנֶנְיָהּ. וְהָרְבִיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם וּבְהֶמְהָ, וְרִבּוּ וּפְרוּ, וְהוֹשַׁבְתִּי אֶתְכֶם כְּקִדְמוֹתֵיכֶם וְהִיטַבְתִּי מְרֵאשִׁיתֵיכֶם, וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי ה'." והולכתי עליכם אדם את עמי ישראֵל, וירשוהו, והייתם להם לנחלה, ולא תוסף עוד לשפלים". על נבואה זו אמר רבי אבא במסכת סנהדרין (צח.): "אין לך קץ מגולה מזה", ופירש רש"י: כשתיתן ארץ ישראל פריה בעין יפה, אז יקרב הקץ, ואין לך קץ מגולה יותר.

הרב שמואל מוהליבר, רבה של העיר ביאליסטוק ומאבות הציונות הדתית, ביקר בארץ ישראל בשנת תר"ן (1890), 23 שנה בלבד לאחר הביקור המדכא הנ"ל של מאַרְק טְוֵינַן. לאחר שובו מהמסע הוא כתב: העוד לא תראו אצבע אֵלוהים בכל אשר קרה לנו?! ... בעת אשר כיסה חושך וערפל לאומים, בפתע בא לנו אור... וקול קורא ואומר: "שובו בנים לגבולכם... כי כל טוב הארץ לפניכם!" הנה במשך שש שנים קמו מעפר ערים וכפרים, בארות ועדרים, השדות מלאים חיטים ושעורים, ענבים וגפנים מכסים כל ההרים. ארבע עשרה קולוניות (= מושבות) נתייסדו במשך זה, ובם יעבדו יותר משלושת אלפים נפש מאחינו... וירושלים השוממה והחרבה מקדם, חידשה כנשר נעוריה... האם במקרה הייתה כל זאת?! האם יש מי שימצא עוז בנפשו לאמר כי לא יד ה' הייתה בכל אלה?!

אם על ארבע עשרה מושבות ושלושת אלפים תושבים בארץ ישראל תחת השלטון הטורקי אמר הרב מוהליבר שזה אצבע אֵלוהים, איך אפשר להגיד על יותר משבעה מיליון יהודים ומדינה עצמאית שאין זה מעשה ניסים!

ברוך ה', אנחנו זוכים לראות את עם ישראל חוזר לארצו, וארץ ישראל פורחת ומשגשגת. יהי רצון שבקרוב נזכה לראות את בניין המקדש, מלכות בית דוד, וגאולת ישראל השלמה.